

De nieuwe vertaling van het 'Onze Vader', negentig dagen later

Vanaf Aswoensdag bidden wij in onze vijf kerken de nieuwe vertaling van het 'Onze Vader'. Als we rekenen tot Pinksteren gaat het om precies negentig dagen. Velen bidden het 'Onze Vader' gewoon zoals ze gewend waren. Anderen bidden ijverig de nieuwe vertaling met behulp van een boekenlegger. Er zijn er ook die zich heel snel het 'nieuwe' 'Onze Vader' eigen hebben gemaakt, het 'ruggensteuntje' niet meer nodig hebben en als vanouds in snel tempo het

'Onze Vader' bidden, zonder het af te raffelen.

Toen ik nog een kleine dreumes was, hebben mijn vader en moeder mij op een natuurlijke wijze het 'Onze Vader' en ook het 'Wees gegroet' leren bidden; bij het opstaan en slapengaan, voor en na het eten. Op school en in de kerk werd natuurlijk ook het 'Onze Vader' gebeden. Het 'Onze Vader' oude stijl hoort dus eigenlijk bij mijn DNA. Het is mij in de genen gaan zitten en... het voelt goed, meer dan dat. Dit maakt dat ik – en velen met mij - aanvankelijk zo mijn bedenkingen had bij de nieuwe vertaling. Wat altijd zo geweest is, verander je niet zomaar. Daar staat echter tegenover dat Vlaanderen en Nederland thans een gezamenlijke vertaling hebben in plaats van de tot voor kort verschillende vertalingen. En wat evenzo belangrijk is, de kern wordt er niet anders door.

Vergeeten wij niet dat het 'Onze Vader' niet zomaar een van de vele gebeden is die we kennen. Niemand minder dan Jezus zelf heeft het ons gegeven. Jezus die als geen ander weet met welke woorden we het hart van God de Vader kunnen raken. Jezus heeft het gebed aan de Kerk gegeven. De Kerk geeft ons een vertaling om samen te bidden.

Na negentig dagen constateer ik, met een glimlach, dat in onze kerken op een wonderschone wijze het 'Onze Vader' nieuwe stijl, met eerbied wordt gebeden. Ik hoop dat Onze Lieve Heer ons tijd en ruimte geeft om samen en van harte te bidden die nieuwe woorden die ons gegeven zijn: *'en vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren en breng ons niet in beproeving maar verlos ons van het kwade.'*

Met hartelijke groet, Frans Wielens, diaken